

Вече дни наред
валеше сняг,
Вила Упадък беше
цялата побеляла.

В понеделник, както
си играеше на вампири
със Скръбен, Мортина
видя през прозореца
да примигва малка
флуоресцентна светлина.

Във вторник, по време
на играта със снежни топки
с нейните приятели
от селото, ѝ се стори,
че проблесна силует
и после се скри
зад къщата.

В сряда, докато пробваше стари
дрехи на тавана за празненството
по случай Погребението
на Старата година, чу шум
на покрива и когато погледна
от таванското прозорче,
зърна едно дете да седи
на самия заснежен край
на покрива, миг преди
да изчезне.

Ведър
сигурно
е замръзнал

Мама
както майка

Баба
Злокобна

В четвъртък завари прачичо Фатален
целият почернял и много ядосан, тъй като нещо
(или някой?) бе раздухал саждите от камината
и те се бяха посипали из стаята му.

Часовникът
бие

Изгивна,
бащата
на Скръбен

В петък, когато махалото
на часовника удари шест пъти,
а Мортина, потънала в креслото пред камината,
четеше „Призракът от Кантинвил“
заедно със Скръбен, потропване по прозореца
на дневната я накара да подскочи.

Погледнаха озадачени навън.
Светещо момче, малко поизбледняло,
но със сигурност много симпатично,
се визираше в тях понамръщено
и им правеше знаци да го пуснат да влезе.
Очевидно беше дете призрак.

